

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg erkender, at det spørgsmål, jeg har rejst, måske ikke egner sig til en diskussion i Folketings-salen, fordi det er meget juridisk og meget tek-nisk. Men grunden til, at jeg rejser det, er, at jeg er bekymret, for jeg synes, vi har lavet noget, som altså er i modsætning til hinanden. Vi har en § 7, hvor vi lægger vægt på, at der er delt be-visbyrde, og derefter ser vi i bemærkningerne til § 10 følgende:

»Ved behandlingen af konkrete sager skal In-stitut for Menneskerettigheder i overensstem-melse med det almindelige forvaltningsretlige princip, officialmaksimen, søge sagen oplyst i fornødent omfang. Bestemmelsen om delt bevis-byrde i lovens § 7 finder dermed ikke anvendel-se i forbindelse med instituttets behandling af konkrete sager.«

Men det er jo netop vigtigt, at bestemmelsen om delt bevisbyrde også finder sted i forbindel-se med instituttets behandling, for ellers ville man få et utrolig stort arbejde med at belyse hele sagen selv, hvis man altså ikke kan kræve, at ens modstander så at sige også skal komme med op-lysninger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er udenomssnak, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at hun håber, at Menne-skerettighedscenteret vil tage sig af vejledning og rådgivning. Vejledning og rådgivning er no-get, der retter sig bredt til hele befolkningen, og det er noget, som man laver, før overtrædelsen sker. Men er der ikke tale om, at Menneskeret-tighedscenteret skal gå ind og vurdere det enkel-te tilfælde, når det er sket?

Der er den der leg med ordene om de faktiske omstændigheder, men de faktiske omstændig-heder kan altså være sådan, at de overtrumfer retsprincipperne. Er det ikke sådan, at de fak-tiske omstændigheder i de konkrete tilfælde skal domstolene se på med den lov i ryggen, som Folketinget har vedtaget?

Men lovgiverne skal ikke lade deres lovgiv-nig udspringe af nogle faktiske omstændighe-der, der er så alvorlige, at retsprincipperne må tilsidesættes. Lovgiverne skal sige, hvordan tin-gene skal være, og så kan domstolene se på, hvordan tingene rent faktisk er.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Efter den oplæsning fra bemærkningerne, som fru Elsebeth Gerner Nielsen foretog, kan jeg fuldkommen berolige fru Elsebeth Gerner Niel-sen, for jeg har læst over dem, fordi jeg anser de bemærkninger som en selvfølge.

Det er lige omvendt af, hvad fru Elsebeth Gerner Nielsen mener. Naturligvis kan der ikke være delt bevisbyrde over for Menneskerettig-hedscenteret. Der skal overhovedet ikke være nogen bevisbyrde. Det er Menneskerettigheds-centeret, der selv, som der også står, efter offici-almaksimen skal tilvejebringe alle oplysninger-ne. Den, der kommer, skal netop ikke. Det er jo den bedste beskyttelse, man har. Det er den, man har i den almindelige forvaltningsret. Og der henvises, så vidt jeg husker, også til forvalt-ningsretten i bemærkningerne.

Så der tror jeg ikke, der kan være nogen tvivl om – det kan vi da få bekræftet ved et skriftligt spørgsmål – at der opnår man præcis den be-skyttelse, som fru Elsebeth Gerner Nielsen efter-lyser.

Ja, jeg bliver jo nok ikke enig med hr. Jesper Langballe. Det er da rigtigt, at vejledning og rådgivning skal foregå, inden der er sket en overtrædelse. Men det er jo lige præcis det, der er så vigtigt. Det er lige præcis der, jeg synes, at Menneskerettighedscenteret bør have sin ho-vedfunktion, altså ved at rådgive mindretal, men jo også dem, der gerne vil vide, hvordan de må opføre sig over for mindretal.

Det er da en glimrende funktion for netop, som jeg sagde, at være konfliktforebygger og forhåbentlig også konfliktløser bagefter. Det synes jeg er en vigtig funktion, og dagligdagen vi-ser jo desværre, at det er der god brug for.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jo rigtig nok, at man ikke kan sige, at cen-teret decideret skal træffe afgørelser: Men, som jeg synes vi har været enige om, os, der har talt om det her lovforslag, så er opfattelsen, at det, centeret kan træffe, er det, man i forvaltningslo-vens forstand kalder konstaterende afgørelser. Det vil sige, at der bliver alligevel truffet en af-gørelse, som så kommer til at fungere som en henstilling til parterne, og af samme grund er det efter min opfattelse vigtigt med den delte bevisbyrde.